

[+] Κύκνειο άσμα

Την ημέρα που ο ποιητής Γιάννης Κοντός άφησε τον μύτιο τούτο κόσμο κυκλοφόρησε το βιβλίο του «Η αρκούδα και το βατραχάκι» (εκδ. Παπαδόπουλος). Ένα παραμύθι που οδηγεί το παιδί «στην αγάπη για τα ζώα», εικονογραφημένο από τον

Αλέκο Φασιανό, με αναφορές στον Ελύτη («Για' είμαστε μικρά παιδιά κι η αγάπη μας μεγάλη που αν τη χωρέσουμε απ' τη μια περσείει από την άλλη» παρατίθεται στην προμετωπίδα ένα απόσπασμα από τις «Μικρές Κυκλάδες»). Η τρυφερή ιστορία της

φιλίας ανάμεσα στην αρκουδίτσα Τασία και στο βατραχάκι Κάρολο, ο οποίος κάποια στιγμή θα μεταμορφωθεί σε πρίγκιπα, είναι το τέταρτο βιβλίο για παιδιά που έγραψε ο σπουδαίος ποιητής. Καθένα από αυτά τα εικονογραφημένα κάποιος φίλος του ζωγράφος, όπως ο Δημήτρης Μυταράς, ο Φαίδωνας Πατρικιάκης και – για άλλη μία φορά – ο Αλέκος Φασιανός, ενώ σε καθένα από αυτά ο Κοντός περνούσε τα μηνύματά του για τη φύση και την προστασία της ή τη φιλανθρωπία με σαφήνεια, απλότητα και πλήρη αίσθηση της ευθύνης που φέρει όποιος προτίθεται να συμβάλει στη διαμόρφωση των εύπλαστων, παιδικών μυαλών. – Μ.Α.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΣ - ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

Η αρκούδα και το βατραχάκι

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

[+/-]

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΡΙ

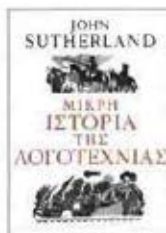

«Ο Κρίστιαν Γκρέι της περιοχής!» αναφωνεί γοπευμένη μια πρωίδα της σειράς «Κάτω Παρτάλι» στο θέαμα της εμφάνισης του Ρούσου Ρουσουνέλου, μεγαλοιστοφικά του τόπου. Το «romance» ως λογοτεχνικό είδος ποτέ δεν πεθαίνει – αντίθετα, χάρη στις πρόσφατες ενέσεις housewife αισθησιασμού από τις «Πενήντα αποχρώσεις του γκρι» διάνθι η ανιέξη αντίστοιχη της μεταπολεμικής εποχής των «Βίπερ». Ο εκάστοτε

«αιμιματικός γόνος», όπως ο Γκίντεον Κρος στο «Αιχμάλωτη στην αγκαλιά σου» (εκδ. Τουλίπα) της Σίλβια Ντζί, για παράδειγμα, προκαλεί έντονα κτυποκάρδια (σε 13 εκατομμύρια αντίτυπα, όσα και οι πωλήσεις του στα αγγλικά) υποσχόμενος επιτακτικούς πόθους και τέλειες απολαύσεις. Ποιο το κακό; Κανένα, πλην της κοινοτοπίας. Αλλά στο κάτω κάτω η τυποποίηση πλέον θεωρείται προτέρημα – έως ότου η Ε. Α. Τζέιμς ανακαλύψει έξτρα αποχρώσεις οι φίλοι της πρόζας της χρειάζονται ένα αξιοπρεπές υποκατάστατο. Για κάθε Γκρέι υπάρχει ένας Ρουσουνέλος, για κάθε Ρουσουνέλο ένας Κρος και όλοι μαζί δικαιούνται να κραυγάζουν βιβλικά «το όνομά μου είναι Λεγεώνα, γιατί είμαστε πολλοί!». – Μ.Κ.

[+]

ΑΝΑΤΕΜΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ

Στη «Μικρή ιστορία της λογοτεχνίας» (εκδ. Πατάκη) ο Τζον Σάδερλαντ, ομότιμος καθηγητής της Νεότερης Αγγλικής Λογοτεχνίας στο University College του Λονδίνου, αποσταλάει ένα μεγαλειώδες ταξίδι. Πρωτίστως στο θαυμαστό εύρος της λογοτεχνίας: από τους αρχαιοελληνικούς μύθους και τους

βρετανούς μεταφυσικούς ποιητές του 17ου αιώνα μέχρι τους μοντερνιστές του 1922, τις παράλογες υπάρξεις (Κάρφα, Καμύ, Μπέκετ και Πίντερ) και τα σχηματικά γραφικά novels. Αλλά και στον κρυφό μηχανισμό της λογοτεχνίας (με ξεχωριστά κεφάλαια για το πώς να διαβάζουμε, σε ποιον «κονίκε» ένα λογοτεχνικό έργο κ.ο.κ.). Ο βρετανός μελετητής με το χιούμορ και τον καθαρό λόγο του δεν μπορεί να κρύψει ούτε τη βαθιά γνώση ούτε το βαθύτερο ακόμη πάθος του για τον κόσμο που καρτογραφεί. Ενδεικτικός ο ορισμός που δίνει στην εισαγωγή της μικρής, σαρωτικής εγκυκλοπαίδειάς του: «Λογοτεχνία είναι ο ανθρώπινος νους στην κορύφωση της ικανότητάς του να εκφράζει και να ερμηνεύει τον κόσμο γύρω μας». – Λ.Π.